

Publicerad 2011-06-13 22:17 av Inte Perfekt

Memory Lane

jag vandrar ner för memory lane
och känner hur det sticker till

foton hänger sneda och vinda
med färgglada ramar och
kreativa upplägg

jag vandrar ner för memory lane
och känner hur magen börjar strula

jag tittar på bilderna och leendena
och inser att jag inte känner igen dem
längre

jag vandrar ner för memory lane
och jag känner mig lite kluven

jag vill stanna kvar
men ändå gå vidare
och börja något nytt
byta ut batterierna
och bara köra på
och utöka mina minnen
förlänga min lane
men ändå stanna kvar
bland leenden och färglada ramar
och kreativa upplägg

jag stannar till i memory lane
och låter mina ögon skrida över väggarna

inte en enda tom plats
allt är fyllt
och enda sättet att gå vidare
är att bygga nytt

jag vandrar igen ner för memory lane
och känner vemodet i bröstet

ju närmare nuet jag kommer
desto mörkare blir bilderna
ju mindre blir leendena
ju allvarligare blir livet
men ändå så finns där
en strimma av ljus

jag stänger dörren till memory lane
och inser att jag inte kan stanna i det förgångna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Inte Perfekt med Poeter.se id #3936 innehar upphovsrätten